

Cod ECLI ECLI:RO:CATIM:2018:016.002257

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL TIMIȘOARA

SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 1735/30/2018 - 09.08.2018

OPERATOR 2928

DECIZIA CIVILĂ NR. 2257

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 15 NOIEMBRIE 2018

Complet constituit din:

PREȘEDINTE: BUDULAN ROXANA-TASICA

JUDECĂTOR: DOBRIN LUCICA

JUDECĂTOR: POKKER ADINA

GREFIER: DABIJA OANA-ANDREEA

S-a luat în examinare recursul formulat de recurenții Primarul Comunei Dumbrăvița și UAT Comuna Dumbrăvița împotriva sentinței civile nr. 1083 din 28 iunie 2018 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosar nr. 1735/30/2018, în contradictoriu cu intimații Aivănesei Carmen, Casiean Iolanda, Csiszer Lăcrămioara Marcela, Don Ilona, Gal Eniko, Gaspar Oana, Guler Alexandru, Korenyi Andrei Sergiu, Krista Robert Alex, Munteanu Luminița Garofița, Sperlea Claudiu Bogdan, Szasz Maria, Zaharia Alina Nicoleta, reprezentați prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea nr. 188/1999).

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare a cauzei, se prezintă pentru recurenți, avocat Marișescu Roman, care depune împuternicire avocațială seria TM 055686 din 14.11.2018, iar în reprezentarea intimaților răspunde consilier juridic Negrei Tiberiu, care depune împuternicire.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Se constată depuse la dosarul cauzei, prin registratura instanței, din partea intimaților, la data de 23.08.2018, întâmpinare, sentința civilă nr. 4623/28.11.2017 pronunțată de Tribunalul Timiș – Secția de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 4157/30/2017, împreună cu încheierile prin care s-a amânat pronunțarea în cauză, împuternicirea avocațială seria TM 0217827 din 02.08.2018 a reprezentantului convențional al Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, avocat Țăranu Constantin, precum și dovada plății onorariului avocațial, în cuantum de 2500 lei, achitat conform chitanței seria TCT C nr. 400/02.08.2018, reprezentând cheltuieli de judecată.

La interpelarea instanței, față de reiterarea din cuprinsul cererii de recurs a excepției lipsei calității procesuale pasive a Primarului Comunei Dumbrăvița, care a fost tranșată în fața instanței de fond, reprezentantul recurenților susține că acest aspect reprezintă un motiv de recurs, în sensul în care entitatea/instituția angajatoare nu poate fi primarul, este firesc ca cel care va pune în aplicare eventuala decizie de emitere a dispozițiilor să fie conducătorul acelei instituții publice.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Curtea acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentantul recurenților, având cuvântul, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și respingerea acțiunii intimaților, în ceea ce îl privește pe Primarul Comunei Dumbrăvița, prin admiterea excepției lipsei calității procesual pasive.

Consideră că practica judiciară depusă la dosarul cauzei privește acțiuni promovate înainte de momentul intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017, respectiv data de 01.07.2017, însă câtă vreme a fost abrogată expres dispoziția legală pe care își întemeiază reclamanții cererea, poziția recurenților este în sensul respingerii acțiunii.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată la care au fost obligați recurenții, și anume onorariul avocațial în cuantum de 3500 lei în primul ciclu procesual, având în vedere că și în recurs s-a depus chitanță care atestă achitarea onorariului de avocat în sumă de 2500 lei în această fază procesuală, reprezentantul recurenților învederează faptul că onorariul perceput este nejustificat de mare luând în considerare faptul că se întocmește o acțiune identică pentru toate instituțiile, multiplicată ulterior. De asemenea, mai susține că se face apel la serviciile unui avocat care poate să genereze aceste cheltuieli de judecată în dauna instituției publice, deși pentru intimați se prezintă în fața instanțelor de judecată, pentru susținerea acțiunilor, doar consilierul juridic. Astfel, solicită admiterea recursului și din acest punct de vedere, cu consecința diminuării onorariului de avocat, iar în eventualitatea respingerii recursului, solicită, de asemenea, pe aceleași considerente, reducerea cheltuielilor de judecată, constând în onorariu de avocat, la care ar putea fi obligați recurenții. Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

Reprezentantul intimaților înțelege să depună la dosarul cauzei jurisprudență în materie (Decizia civilă nr. 1839/02.10.2018 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosar nr. 1734/30/2018).

Reprezentantul recurenților solicită instanței să nu țină cont de înscrisurile depuse, având în vedere că s-a acordat deja cuvântul asupra fondului cererii de recurs.

Instanța aduce la cunoștința reprezentantului recurenților că înscrisurile depuse constau în jurisprudență și nu reprezintă probe noi.

Reprezentantul intimaților pune concluzii, în sensul respingerii recursului ca nefondat, cu consecința menținerii sentinței recurate ca fiind temeinică și legală și obligarea recurenților la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Comunei Dumbrăvița, susține că această critică este vădit lipsită de suport legal, sens în care face amintește textele de lege referitoare la primari, menționate în cuprinsul întâmpinării. Astfel, învederează că, dacă Primarul Comunei Dumbrăvița nu ar fi parte în proces, atunci nu ar putea fi emise noile dispoziții de salarizare, acte care se emit de primar, iar în acest fel nu s-ar putea realiza ordonanțarea sumelor necesare, atribuție care, de asemenea, revine primarului. Hotărârea judecătorească, în ipoteza în care a fi admisă, nu ar putea fi pusă în executare.

Referitor la celelalte critici ale sentinței recurate, reprezentantul intimaților apreciază că sunt lipsite de suport legal. Consideră că este irelevant faptul că demersul intimaților a început după data de 01.07.2017, deoarece important în această speță este ca perioada pentru care sunt solicitate aceste drepturi să se încadreze în termenul de prescripție de 3 ani.

În privința onorariului avocațial, învederează că recurenții ar fi putut evita aceste cheltuieli de judecată dacă ar fi dat curs plângerii prelabile. Mai mult, acțiunea și răspunsul la întâmpinare au fost formulate în numele a treisprezece reclamanți, iar costurile ar fi fost mai ridicate dacă s-au fi întocmit pentru fiecare dintre aceștia acțiuni diferite. În sentința civilă depusă la dosar cu titlu de practică judiciară, acțiunea a fost formulată de către o singură persoană, iar cuantumul onorariului de avocat a fost de 1500 lei.

În baza art. 394 Cod procedură civilă, instanța declară închise dezbaterile asupra recursului și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 1083 din 28 iunie 2018 pronunțată în dosar nr. 1735/30/2018, Tribunalul Timiș a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Primarul Comunei Dumbrăvița, invocată prin întâmpinare.

A admis acțiunea formulată de reclamantii Aivănesei Carmen, Casiean Iolanda, Csiszer Lăcrămioara Marcela, Don Ilona, Gal Eniko, Gaspar Oana, Guler Alexandru, Korenyi Andrei Sergiu, Krista Robert Alex, Munteanu Luminița Garofița, Sperlea Claudiu Bogdan, Szasz Maria, Zaharia Alina Nicoleta, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, în contradictoriu cu pârâții Primarul Comunei Dumbrăvița și UAT Comuna Dumbrăvița, și în consecință a obligat pârâții ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să emită noi dispoziții de salarizare individuale, privind încadrarea reclamanților pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, la nivelul salariului maxim aferent funcției, treptei, gradului și gradației deținute de reclamanți, conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 aprobată prin Legea nr. 71/2015.

A obligat pârâții ca, în termen de 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri, să calculeze, să alocă și să plătească reclamanților diferențele salariale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016 (adică diferențele dintre salariile stabilite conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014 și salariile efectiv încasate în acea perioadă), drepturi salariale ce urmează a fi actualizate – în același termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii - cu indicele de inflație și dobânda legală aferentă, de la data scadentei fiecărei sume și pana la data plății efective.

A obligat pârâții ca, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii, să comunice reclamanților actele administrative individuale din care să rezulte nivelurile maxime de încadrare conform art. 1 alin. 5 ind. 1 din O.U.G. nr. 83/2014, sumele individuale reprezentând drepturi salariale calculate și actualizate/indexate, precum și modul de calcul al respectivelor sume de bani.

A obligat pârâții la plata către reclamanți a sumei de 3500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței de mai sus, au declarat recurs în termen legal recurenții Primarul Comunei Dumbrăvița și UAT Comuna Dumbrăvița, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și, rejudecând cauza, solicită respingerea acțiunii introductive.

În motivarea recursului se arată că în mod eronat instanța de fond a respins excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Comunei Dumbrăvița, motivat de faptul că acesta este persoana care trebuie să emită dispozițiile de salarizare ale reclamanților și să dispună ordonanțarea sumelor de bani necesare plății drepturilor salariale.

Recurenții arată, în ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Comunei Dumbrăvița, că acesta nu are calitate procesuală pasivă, având în vedere că nu este subiect al raportului juridic litigios, astfel cum acesta a fost dedus judecății, subiect al acestui raport juridic litigios fiind reclamanții, în calitatea lor de funcționari publici, și instituția publică în cadrul căreia aceștia activează.

În consecință, deoarece reclamanții, în calitatea lor de personal din aparatul de specialitate al instituțiilor și autorităților publice în cadrul cărora își desfășoară activitatea, au un raport juridic nu cu primarul, care are doar calitatea de ordonator de credite, ci cu aceste instituții, este evident că excepția lipsei calității procesuale pasive a Primarului Comunei Dumbrăvița trebuie admisă cu această motivare.

Mai departe, pe fond, recurenții învederează că prima instanța a admis în totalitate acțiunea reclamanților, considerând că textele de lege incidente au fost emise în scopul eliminării discriminărilor salariale existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime, fără a lua în considerare apărările formulate de pârâți bazate pe faptul că dispozițiile legale pe care și-au întemeiat reclamanții acțiunea au fost abrogate începând cu data de 01.07.2017 și că, pe cale de consecință, Decizia ÎCCJ nr. 23/2016 și-a încetat aplicabilitatea.

Recurenții arată astfel că după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice au fost abrogate dispozițiile Legii nr. 71/2015 pe care își întemeiază acțiunea reclamanții și ca atare nu sunt incidente nici dispozițiile art. 518 CPC privind caracterul obligatoriu al deciziei ÎCCJ nr. 23/2016.

Așadar, la momentul de față, având în vedere că dispozițiile prevăzute de art. 1 alin. 5¹ din OUG nr. 83/2014 aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 71/2015 sunt abrogate, legea respectivă nemaifiind activă, iar decizia nr. 23/2016 a ICCJ și-a încetat efectele, raportat la momentul introducerii acțiunii introductive, reclamanții nu mai au un temei legal în baza căruia să își întemeieze pretențiile privitoare la dispozițiile de salarizare individuale aferente perioadei 09.04.2015 - 31.07.2016. O interpretare contrară, susțin recurenții-pârâți, ar conduce la aplicarea unei dispoziții legale după ce aceasta a fost abrogată.

În același sens, solicită a se observa că practica judiciară depusă în probațiune de către reclamanți, prin care aceștia pretind că la nivelul instanțelor judecătorești din județul Timiș practica este unitară, în sensul admiterii unei astfel de cereri, este reprezentată de hotărâri pronunțate, înainte de intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153 din 28 iunie 2017.

Nu în ultimul rând, având în vedere că demersul reclamanților excede cadrului legal stabilit prin OUG nr. 83/2014, aprobată prin Legea nr. 71/2015, atât timp cât prin Legea nr. 284/2010 legiuitorul a precizat în mod clar, expres și explicit care sunt instituțiile cărora le sunt aplicabile prevederile art. 5¹ din Legea nr. 71/2015, iar aparatul de specialitate al Primarului nu face parte din ele, personalul aparatului de specialitate al Primarului nefiind salarizat la același nivel cu personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, este evident că acțiunea trebuie respinsă cu aceasta motivație.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată la care au fost obligați, consideră că onorariul avocațial este disproporționat de mare în raport cu munca depusă de avocat, în condițiile în care acțiunea ce face obiectul prezentului dosar este absolut identică cu celelalte acțiuni ce au fost depuse ca și practică judiciară la dosarul cauzei, munca efectiv depusă fiind doar de a se înlocui părțile din acest dosar, deoarece argumentele juridice au fost deja stabilite anterior.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 488 al. 1 pct. 6 și 8 Cod procedură civilă, OUG nr. 83/2014, Legea nr. 71/2015, Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 153/2017.

Intimații Aivănesei Carmen, Casiean Iolanda, Csiszer Lăcrămioara Marcela, Don Ilona, Gal Eniko, Gaspar Oana, Guler Alexandru, Korenyi Andrei Sergiu, Krista Robert Alex, Munteanu Luminița Garofița, Sperlea Claudiu Bogdan, Szasz Maria, Zaharia Alina Nicoleta, prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara au formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului, ca nefondat, cu consecința menținerii sentinței recurate, ca fiind temeinică și legală; cu cheltuieli de judecată.

În motivare, intimații precizează că, în speță, calitatea procesuală pasivă a pârâtului Primarul Comunei Dumbrăvița rezultă din dispozițiile art. 61, alin. 1, 2, 3 și 4, art. 62 alin. 1, art. 63, alin. 4 lit. a, art. 63 alin. 5 lit. e cuprinse în Legea nr. 215/2001.

Dacă Primarul Comunei Dumbrăvița nu ar fi parte în acest proces, atunci nu ar putea fi emise noile dispoziții de salarizare (acte administrative care se emit și/sau se aprobă exclusiv de către primar) și nu s-ar putea realiza ordonanțarea sumelor necesare (atribuție care revine exclusiv primarului), iar hotărârea judecătorească (în ipoteza admiterii acțiunii) nu ar putea fi pusă în executare.

Referitor la motivele invocate de recurenți pe fondul cauzei, intimații-pârâți consideră că toate criticile recurenților sunt lipsite de suport legal.

Învederează faptul că, în perioada 09.04.2015-31.07.2016, prevederile imperative ale art. 1 alin 5¹ din OUG nr. 83/2014, așa cum a fost aprobată cu modificări și completări, prin Legea nr. 71/2015, au fost în vigoare, iar abrogarea a avut loc mult mai târziu.

Altfel spus, în perioada 09.04.2015 -31.07.2016, textul de lege care constituie temeiul de drept principal al acțiunii a produs efecte juridice care pot fi valorificate în termenul de prescripție de 3 ani.

În aceeași situație este și decizia nr. 23/2016 a ÎCCJ, care a produs efecte juridice pentru perioada 09.04.2015- 31.07.2016.

Intimații menționează că au solicitat în acțiune doar o salarizare corectă și legală (conformă cu prevederile legale imperative ale art. 1 alin 5¹ și cu decizia nr. 23/2016 a ICCJ), precum și plata drepturilor salariale, legal calculate, pentru perioada 09.04.2015 - 31.07.2016, perioadă anterioară abrogării invocate de pârâți.

Contrar opiniei recurenților, practica instanțelor de judecată din județul Timiș este o practică unitară, în sensul admiterii acțiunilor având obiect similar, care vizează perioada 09.04.20.15- 31.07.2016, adică o perioadă anterioară intrării în vigoare a Legii-cadru 153/2017.

În privința cheltuielilor de judecată, intimații consideră că prima instanță a motivat corect și cu privire la acest aspect, motiv pentru care învederează faptul că pârâții-recurenți ar fi putut evita plata cheltuielilor de judecată dacă ar fi dat curs plângerii prealabile, evitând astfel acționarea în judecată.

Mai mult, așa cum prima instanță a reținut, acțiunea și răspunsul la întâmpinare au fost formulate în numele a 13 reclamânți, deși puteau fi formulate 13 acțiuni, adică o acțiune pentru fiecare reclamant în parte, cu onorariu distinct pentru fiecare acțiune.

Sub un alt aspect, lucrările redactate de avocat, în prezenta cauză, nu reprezintă o multiplicare a unei acțiuni inițiale, cum eronat și nedovedit afirmă recurenții și nu reprezintă o copiere a unor acțiuni redactate de alți avocați sau de alți justițiabili.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 490 alin. 2 Cod procedură civilă.

Examinând recursul declarat în cauză, prin raportare la prevederile art. 488 și următoarele din Codul de procedură civilă, precum și la motivele invocate, Curtea constată că acesta este neîntemeiat, după cum urmează:

Prin acțiunea introductivă reclamânții, în calitatea lor de funcționari publici ai Primăriei Comunei Dumbrăvița, au solicitat în contradictoriu cu Primarul Comunei Dumbrăvița și Comuna Dumbrăvița emiterca unor noi dispoziții de salarizare individuale aferente perioadei 09.04.2015-31.07.2016, care să reflecte prevederile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, în lumina interpretării date de ÎCCJ prin Decizia nr. 23/2016, invocând astfel dreptul salariaților care aveau un nivel al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim, în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, de a fi salarizați la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Recurenții critică soluția primei instanțe prin care s-a procedat la admiterea acțiunii reclamânților din perspectiva modului de soluționare a excepției lipsei calității procesual pasive a Primarului Comunei Dumbrăvița, recurenții arătând astfel că Primarul Comunei Dumbrăvița nu se află în raporturi juridice cu reclamânții, ci el are doar calitatea de ordonator de credite, iar raporturile juridice ale reclamânților se leagă cu instituția publică în cadrul căreia aceștia activează.

Curtea constată că această susținere este lipsită de relevanță juridică, în condițiile în care, așa cum s-a arătat anterior, reclamânții au calitatea necontestată de recurenți, de funcționari publici în cadrul Primăriei Comunei Dumbrăvița, iar potrivit dispozițiilor cuprinse la art. 77 din Legea nr. 215/2001, republicată, primăria reprezintă o structură funcțională cu activitate permanentă care duce la îndeplinire hotărârile consiliului local și dispozițiile primarului, soluționând problemele curente ale colectivității locale fiind constituită din primar, viceprimar, secretarul unității administrativ-teritoriale și aparatul de specialitate al primarului.

Potrivit dispozițiilor cuprinse la art. 61 alin. 3 și 4 din Legea nr. 215/2001, republicată, pentru punerea în aplicare a activităților date în competența sa, primarul beneficiază de un aparat

de specialitate, pe care îl conduce. Acesta este structurat pe compartimente funcționale în care sunt încadrați funcționari publici și personal contractual.

Rezultă, așadar, că obligația de a plăti drepturile salariale în litigiu și obligația de emitere a noilor dispoziții de salarizare revine și pârâtului Primarul Comunei Dumbrăvița, având în vedere că reclamantii se află în raporturi de serviciu cu această autoritate publică, în conformitate cu prevederile art. 63 alin. 5 lit. e din Legea nr. 215/2001, republicată.

În ceea ce privește motivul de recurs legat de intrarea în vigoare a dispozițiilor cuprinse în Legea-cadru nr. 153/2017, la data introducerii prezentei acțiuni, aspect care în opinia recurenților este de natură a conduce la respingerea acțiunii reclamantilor, întrucât în prezent nu mai subzistă temeiul de drept al pretențiilor bănești solicitate, Curtea constată că acesta este neîntemeiat, având în vedere că reclamantii solicită acordarea diferențelor salariale pe perioada 09.04.2015-31.07.2016, perioadă în care erau în vigoare dispozițiile art. 1 alin. 5 ind. 1 din OUG nr. 83/2014 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015. Din această perspectivă nu prezintă relevanță că acțiunea reclamantilor este introdusă după abrogarea prevederilor Legii nr. 71/2015, dispusă prin Legea nr. 153/2017, întrucât reclamantii nu pretind acordarea în prezent a acestor drepturi salariale, ci solicită aplicarea principiului *tempus regit actum* în perioada de referință 09.04.2015-31.07.2016, solicitare ce este formulată în termenul general de prescripție de 3 ani.

De asemenea, nu pot fi reținute susținerile recurenților referitoare la greșita interpretare a dispozițiilor normative aplicabile în speță.

Instanța reține că prin hotărârea preliminară adoptată de Înalta Curte de Casație și Justiție la 26.09.2016 în dosar nr.1733/1/2016, a fost admisă sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 28.884/3/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, s-a stabilit că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "salarizat la același nivel" are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice”.

Trebuie concluzionat astfel că, potrivit dezlegării date acestei probleme de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție, disp.art.1 alin.5 ind.1 din OUG nr.83/2014, modificată prin Legea nr.71/2015 se aplică, în principiu, nu doar în cazul autorităților și instituțiilor publice expres enumerate în cuprinsul normei, astfel cum pretind recurenții, ci și în beneficiul personalului din cadrul altor autorități și instituții publice, aspect sub care recursul declarat trebuie considerat nefondat.

Vor fi deci înlăturate toate susținerile recurenților, în considerarea faptului că, pe de-o parte, dezlegarea dată problemei de drept aflată în discuție în recursul pendinte, prin decizia ÎCCJ nr. 23/26.09.2016 este obligatorie pentru instanțe potrivit art. 521 alin. 3 NCPC, iar pe de altă parte, jurisprudența consistentă depusă la dosar vizează aceeași legislație de care se prevalează reclamantii, fiind deci lipsite de relevanță susținerile recurenților, conform cărora această jurisprudență nu poate fi valorificată, întrucât este emisă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 153/2017.

Mai este de observat că în speță recurenții recunosc existența unor diferențe de salarizare până la data apariției OUG nr. 20/2016, act normativ în baza căruia Primarul Comunei Dumbrăvița a emis noi dispoziții de salarizare prin care începând cu 01.08.2016 reclamantii, plătiți din fonduri

publice, care beneficiau de un quantum al salariilor de bază mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate după caz, sunt salariați la nivelul maxim al salariului de bază dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această împrejurare reprezintă un rezultat al aplicării dispozițiilor OUG nr. 20/2016 care nu exclude însă aplicarea în cazul reclamanților a dispozițiilor din art. 1 alin. 5 ind. 1 al OUG nr. 83/2014.

Curtea concluzionează că în contextul art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "salarizat la același nivel" privește personalul tuturor autorităților și instituțiilor publice enumerate la art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, în rândul cărora sunt incluse și autoritățile și instituțiile publice indicate în mod expres de text.

Către această dezlegare conduc și principiile reglementate de art. 3 din aceeași Lege-cadru nr. 284/2010, cu modificările și completările ulterioare, în special cel definit la lit. c): "echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar";. În mod neîndoielnic, acest principiu denotă în mod esențial asumarea de către legiuitor a egalității de tratament juridic, respectiv un tratament juridic echitabil și nediscriminatoriu între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară muncă de valoare egală, în sensul de a se asigura acestora, prin aplicarea dispozițiilor legii de salarizare, o remunerație egală. Concluzia anterioară este susținută prin aceea că interpretarea art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, are în vedere intenția legiuitorului ca prin adoptarea acestei norme să elimine discriminările existente între persoane care ocupă aceleași funcții, în aceleași condiții de studii și vechime, așadar în acord cu scopul legii.

Referitor la diminuarea onorariului avocațial acordat în primă instanță, Curtea observă că urmare a acțiunii formulate de cei 13 reclamanți, prima instanță a obligat părțile la plata onorariului avocațial de 3500 lei. În speță nu se impune aplicarea dispozițiilor art. 451 alin. 2 CPC, observându-se că onorariul avocațial nu este vădit disproporționat în raport cu activitatea desfășurată de avocat și ținând cont de numărul reclamanților din prezenta speță, chiar dacă s-ar putea reține o complexitate mai redusă a cauzei.

Pe de altă parte, aprecierea onorariului avocațial din perspectiva dispozițiilor legale anterior indicate reprezintă un aspect de fapt lăsat la latitudinea instanței de fond ce nu se circumscrie motivelor de nelegalitate reglementate expres de art. 488 alin. 1-8 CPC.

Față de aceste considerente de fapt și de drept, Curtea constată că în speță nu este incident niciunul dintre motivele de casare invocate de recurenți, respectiv art. 488 pct. 6 și 8 CPC, astfel încât în baza art. 496 alin. 1 teza a II-a CPC se va proceda la respingerea recursului ca neîntemeiat.

Întrucât recurenții sunt în culpă procesuală prin respingerea căii de atac astfel exercitate, instanța în baza art. 453 alin. 1 CPC îi va obliga la plata către intimați a cheltuielilor de judecată în recurs în sumă de 2500 lei. În privința acestui onorariu instanța reține că nu sunt incidente dispozițiile art. 451 alin. 2 CPC, întrucât onorariul nu este vădit disproporționat în raport cu întâmpinarea formulată în cauză, cu valoarea și complexitatea cauzei, astfel încât nu se impune diminuarea acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de recurenții Primarul Comunei Dumbrăvița și UAT Comuna Dumbrăvița, ambii cu sediul în comuna Dumbrăvița, str. Petofi Sandor nr. 31, județul Timiș,

împotriva sentinței civile nr. 1083 din 28 iunie 2018 pronunțată de Tribunalul Timiș în Dosar nr. 1735/30/2018, în contradictoriu cu intimații Aivănesei Carmen, Casiean Iolanda, Csiszer Lăcrămioara Marcela, Don Ilona, Gal Eniko, Gaspar Oana, Guler Alexandru, Korenyi Andrei Sergiu, Krista Robert Alex, Munteanu Luminița Garofița, Sperlea Claudiu Bogdan, Szasz Maria, Zaharia Alina Nicoleta, reprezentați prin Sindicatul liber al salariaților din Primăria Municipiului Timișoara și din serviciile publice aflate în subordinea Consiliului Local al Municipiului Timișoara, toți cu domiciliul procedural ales la sediul sindicatului din Timișoara, B-dul C.D. Loga nr. 1, județul Timiș.

Obligă recurenții la plata către intimați a sumei de 2500 lei cheltuieli de judecată în recurs.
Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 15.11.2018.

**PREȘEDINTE,
BUDULAN ROXANA-TASICA**

**JUDECĂTOR,
DOBRIN LUCICA**

**JUDECĂTOR,
POKKER ADINA**

**GREIER
DABIJA OANA ANDREEA**

Red.: A.P./Tehnored.: D.O.A./2 ex./04.12.2018/SM/emis 18 ex. din care 16 se comunică;
Prima instanță: Tribunalul Timiș
Judecător: Irina Andreea Stăicuț
Emis 16 com./